

Artikel 5

Fast driftssted

Artiklen fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at denne virksomhed skal anses for at udgøre et fast driftssted. Foreligger der således et fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som det faste driftssted opnår. Ellers er hovedreglen den, at fortjeneste, som et foretagende har haft i den anden stat, kun kan beskattes i bopælsstaten, jf. artikel 7.

Begrebet »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 sædvanligvis især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes. Efter ønske fra Bangladesh er bestemmelsen imidlertid blev udvidet til også at omfatte en lagerbygning, hvor en person stiller indretninger til oplagring til rådighed for andre. Efter dansk opfattelse gør denne udvidelse ikke den store forskel, idet sådan virksomhed formentlig under alle omstændigheder vil kunne kildestatsbeskattes i medfør af artikel 6 om fast ejendom, som også dækker indtægter ved leje og fremleje.

I stk. 3 er bestemt, at en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde kun skal udgøre et fast driftssted, hvis arbejdet varer mere end 183 dage. Dette svarer til FN-modellens grænse på 6 måneder. Der er således tale om en afvigelse fra OECD-modellen, der har en tidsgrænse på 12 måneder. Danmark har i en række overenskomster med andre udviklingslande accepteret en tilsvarende begrænsning.

I stk. 4 opregnes en række aktiviteter, der ikke udgør et fast driftssted.

Bestemmelsen i stk. 4, litra e), hvorefter der ikke foreligger et fast driftssted, hvis et foretagende udøver aktiviteter i kildestaten af forberedende eller hjælpende karakter, er efter ønske fra Bangladesh blevet præciseret til kun at omfatte aktiviteter af den nævnte karakter i forbindelse med reklame, oplysningsvirksomhed, videnskabelige undersøgelser eller lignende.

I stk. 5 bestemmes, at en ikke-uafhængig agent i kildestaten udgør et fast driftssted, hvis han har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler på vegne af et foretagende i den anden stat, medmindre hans aktiviteter er begrænset til de aktiviteter, der er nævnt i stk. 4.

Efter OECD-modellens stk. 4 foreligger der ikke et fast driftssted, hvis en foretagende opretholder et varelager, der udelukkende er beregnet til oplagring, udstilling eller levering af varer. Danmark accepterede imidlertid, som vi har gjort med andre udviklings-

lande, FN-modellens konstruktion, hvorefter der også foreligger et fast driftssted, hvis en ikke-uafhængig agent i kildestaten opretholder et varelager for foretagendet, hvorfra han regelmæssigt udleverer varer for eller på vegne af foretagendet. Fra bangladeshisk side var man indforstået med, at der ikke foreligger fast driftssted, hvis levering af varer kun lejlighedsvis finder sted. Bestemmelsen gælder også, selv om agenten ikke har fuldmagt til at indgå aftaler på foretagendets vegne, jf. stk. 5, litra b).

Endelig er der efter ønske fra Bangladesh indsat en bestemmelse, der fastsætter, at en ikke-uafhængig agent i kildestaten udgør et fast driftssted, hvis han udelukkende eller næsten udelukkende sædvanligvis skaffer ordrer på salg af varer til selve foretagendet, eller til foretagendet og andre foretagender, som er kontrolleret af foretagendet eller har en kontrollerende interesse i det. Det præciseres, at »udelukkende eller næsten udelukkende« skal forstås således, at mindst 75 pct. af den kommission, agenten modtager, kan henføres til ordrer, der er skaffet til et sådant foretagende eller foretagender, eller at mindst 75 pct. af den totale kontraktsums bruttobeløb af alle hans ordrer kan henføres til ordrer, der er skaffet til det pågældende foretagende eller de pågældende foretagender. Selv uden denne særbestemmelse, ville der efter dansk opfattelse, når der henses til omfanget af aktiviteterne, foreligge et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i stk. 2.

I stk. 6 bestemmes, at en uafhængig agent i kildestaten ikke medfører, at der opstår et fast driftssted for det foretagende, der driver virksomhed der gennem en sådan uafhængig repræsentant.

Endelig er det i stk. 7 bestemt, at det forhold, at et moderselskab i en af staterne har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab skal anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, ejer fast ejendom i den anden stat, kan indkomst fra ejendommen altid beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Artiklen indeholder en bestemmelse, der definerer, hvad der skal forstås ved fast ejendom. Definitionen omfatter også rettigheder til efterforskning eller udnyttelse af mineral- og andre naturforekomster.